

ROMÂNIA

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII PLENUL

HOTĂRÂRE nr. 558

din 26 Martie 2009

Prin nota nr. 4/2006/DRUO/7838/ST/2009, Direcția resurse umane și organizare – Serviciul resurse umane pentru instanțele judecătorești a înaintat, spre soluționare, contestația formulată de către doamna **Adam Raluca**, judecător la Judecătoria Chișineu-Criș, împotriva Hotărârii nr. 127 din 25 februarie 2009 a Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii.

Analizând nota direcției de specialitate, contestația formulată de către doamna judecător și Hotărârea nr. 127 din 25 februarie 2009 a Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii, Plenul reține următoarele:

Prin Hotărârea nr. 127 din 25 februarie 2009 Secția pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii, având în vedere interdicția prevăzută în mod expres de art. 33 alin. (14) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, a dispus respingerea cererii prin care doamna judecător **Adam Raluca** a solicitat transferul de la Judecătoria Chișineu-Criș la Judecătoria Deta, Judecătoria Lugoj sau Judecătoria Timișoara.

Împotriva hotărârii menționate, doamna judecător **Adam Raluca** a formulat contestație, înregistrată la Consiliul Superior al Magistraturii sub nr. 4/2006/1154/03.03.2009, în motivare arătând în esență că, a fost numită în funcția de

judecător la data de 01.07.2008, ca urmare a promovării concursului de admitere în magistratură organizat la data de 13 aprilie 2008, interdicția prevăzută de art. 33 alin. (14) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, nefiindu-i aplicabilă, întrucât, în calitate de magistrat, se bucură de aceleași drepturi ca un judecător absolvent al Institutului Național al Magistraturii, în condițiile în care atât dispozițiile constituționale cât și prevederile Convenției Europene a Drepturilor Omului interzic orice fel de discriminare.

Doamna judecător mai arată că, la instanțele unde dorește să fie transferată există posturi vacante.

Conform prevederilor art. 19 alin. (1) pct. 17 din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Superior al Magistraturii, aprobat prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 326/2005, Plenul soluționează contestațiile formulate de judecători și procurori împotriva hotărârilor pronunțate de secțiile Consiliului, cu excepția celor date în materie disciplinară.

La respingerea cererii de transfer a doamnei judecător **Adam Raluca**, Secția pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii a avut în vedere dispozițiile art. 33 alin. (14), care, referitor la judecătorii și procurorii numiți în funcție prin concursul organizat în condițiile alin. (1) al articolului menționat, prevăd următoarele: „ Persoanele numite în condițiile prezentului articol nu pot fi delegate, detașate, transferate și nu pot promova la alte instanțe sau parchete timp de cel puțin 3 ani de la numirea în funcție. ”

Prin Hotărârea nr. 603 din data de 26 martie 2009, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii a decis că interdicția prevăzută de dispozițiile art.33 alin. (14) din Legea nr.303/2004, privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se apreciază în raport cu data declanșării procedurii de numire în funcția de judecător/procuror. Rezultă că, în cazul doamnei judecător **Adam Raluca**, este aplicabilă interdicția de 1 an și nu cea de 3 ani, termen care curge însă, de la data numirii în funcția de judecător, respectiv, 01.07.2008.

În motivarea contestației, doamna judecător **Adam Raluca** arată că prin aplicarea prevederilor referitoare la interdicția delegării, detașării, transferului, sau a promovării la o instanță superioară se creează o situație de discriminare, având în vedere

că și domnia sa, în calitate de magistrat, se bucură de aceleași drepturi și obligații ca și celelalte persoane care au fost numite în funcția de judecător sau procuror, respectiv absolvenții Institutului Național al Magistraturii, pentru care nu este aplicabilă interdicția prevăzută de lege.

În ceea ce privește caracterul discriminatoriu al interdicției prevăzută la art. 33 alin. (14) din actul normativ menționat, invocat de către doamna judecător, Plenul reține că, potrivit dispozițiilor art. 3 alin. (1) din Ordonanța nr. 137/2000, republicată, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, „prin *discriminare* se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.”

Potrivit alin. (3) al aceluiași articol „Sunt discriminatorii, potrivit prezentei ordonanțe, prevederile, criteriile sau practicile aparent neutre care dezavantajează anumite persoane, pe baza criteriilor prevăzute la alin. (1), față de alte persoane, în afara cazului în care aceste prevederi, criterii sau practici sunt justificate obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a acelui scop sunt adecvate și necesare.”

Într-adevăr, transferul reprezintă un drept al magistratului, însă, așa cum prevăd și dispozițiile menționate, acesta poate fi suspus unei restrângeri justificate obiectiv de un scop legitim prin modalități care sunt adecvate și necesare.

Or, scopul legitim în cazul interdicției prevăzute la art. 33 alin. (14) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, este acela de a păstra pentru o anumită perioadă, o stabilitate a magistraților la instanțele și unitățile de parchet care se confruntă cu un serios deficit de personal, motiv pentru care, la concursurile de admitere în magistratură organizate în condițiile art. 33 au fost scoase la concurs, posturi de la instanțele și parchetele cu un deficit real de judecători și procurori, urmărindu-se astfel remedierea unor asemenea

situații și implicit, buna administrare a justiției.

Având în vedere cele mai sus-expuse și prevederile art. 33 alin. (14) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Plenul apreciază că, contestația formulată de către doamna judecător **Adam Raluca**, de la Judecătoria Chișineu-Criș, împotriva Hotărârii nr. 127 din 25 februarie 2009 a Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii, este neîntemeiată, urmând să dispună respingerea acesteia.

PLENUL CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII HOTĂRĂȘTE

Art.1 - Respinge contestația formulată de către doamna **Adam Raluca**, judecător la Judecătoria Chișineu-Criș, împotriva Hotărârii nr. 127/25.02.2009 a Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii, ca neîntemeiată.

Art.2 – Prezenta hotărâre se comunică Direcției resurse umane și organizare, pentru a fi pusă în aplicare, conform legii.

Dată în București, la data de 26 Martie 2009

Președinte,

Judecător Viorel Virgil ANDREIEȘ

